Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.564 van 10 augustus 1998

A. 62.436/VIII-279
(voorheen VI-12.334)

In zake : **GERARD** Robert,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Tangui VANDENPUT, advocaat, Sint-Bernardusstraat 98 1060 Brussel,

tegen :

De Post.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 8 februari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Robert GERARD de nietigverklaring vordert van de beslissing van de bestuurder-personeelsdirecteur van de Post van 23 december 1994, waarbij hem het recht wordt ontzegd om vanaf 6 september 1994 zijn aanspraken op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde te doen gelden, vanaf diezelfde datum zijn normale activiteitswedde verminderd wordt en hij wordt afgezet;

Gelet op arrest nr. 69.373 van 4 november 1997 waarbij de debatten heropend worden en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee belast wordt het onderzoek voort te zetten;

Gelet op het aanvullend verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 december 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 april 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 juni 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VANDENPUT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mevr. TYTGAT, juriste, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het geding :

1. Verzoeker, technisch opsteller, is in 1989 bij de Post in dienst getreden. Verschillende tuchtstraffen zijn hem opgelegd, waarvan onder meer op 17 mei 1994 de tuchtschorsing gedurende zestig dagen.

2. Op 6 juli 1994 stelt de hiërarchisch meerdere van verzoeker voor hem als straf een

terugzetting in graad tot niveau 3 op te leggen omdat hij op 4 juli 1994 zonder toestemming de dienst verlaten heeft, nadat hem vier uur rusttijd geweigerd was. Op 3 oktober 1994 beslist het directiecomité van De Post verzoeker terug te plaatsen in de graad van onderpostontvanger. Tegen die beslissing is een beroep tot nietigverklaring ingesteld, waarvan het onderzoek nog altijd aan de gang is.

3. Op 2 september 1994 wordt verzoeker op heterdaad betrapt bij het veranderen van een datum-stempel om op de kaarten 59 en 28C de datum van 24 augustus 1994 aan te brengen in verband met een afwezigheid op die laatstgenoemde datum. Nadat hij op 5 september 1994 uit de dienst verwijderd is, wordt hij de dag daarop in het belang van de dienst geschorst.

4. Op 22 september 1994 stelt verzoekers meerdere zijn onmiddellijke afzetting voor.

5. Op 9 december 1994 brengt de commissie van beroep eenparig het advies uit dat de afzetting als straf gerechtvaardigd is. Verzoeker wordt op 23 december 1994 door de bestuurder- personeelsdirecteur afgezet.

Overwegende dat in arrest nr. 69.373 van 4 november 1997 vastgesteld wordt dat verzoeker in zijn verzoekschrift een middel aanvoert waarin hij de motieven van de bestreden beslissing betwist en het buitensporige ervan laakt;

Overwegende dat de bestreden handeling als volgt gemotiveerd is :

" Ondanks de vijf straffen die verzoeker onlangs heeft opgelopen, waarvan drie zeer zware (twee tuchtschorsingen en een terugzetting in de graad van onderpostontvanger) omdat hij herhaald afwezig was, geen rendement gaf, weerspannig was, heeft hij

geenszins zijn houding veranderd, dat de betrokkene vanaf 4 juli 1994 (datum van de laatste feiten die in aanmerking genomen zijn voor het opleggen van de laatste tuchtstraf, namelijk de terugzetting in de graad van onderpostontvanger), tot het ogenblik waarop hij uit de dienst verwijderd is, fouten is blijven maken, dat het veranderen van de datumstempel op 2 september 1994 een zwaarwichtig feit is aangezien als regel geldt dat de afdruk ervan officieel de datum bepaalt waarop een verzending in het postverkeer terechtgekomen is, dat de betrokkene dus valse stukken heeft gemaakt door op 2 september 1994 een datum-stempel te gebruiken waarmee hij op zijn kaarten 28C en 59 de datum van 24 augustus 1994 heeft afgestempeld, dat de ernst van die knoeierij zodanig is dat ze onverenigbaar is met het vertrouwen dat De Post in al haar ambtenaren stelt, dat er grond is om herhaling van zulke kwalijke praktijken te voorkomen";

Overwegende dat verzoeker het nut van de vervalste documenten betwist en overigens betoogt dat het "ten hoogste (ging) om een poging om een datumstempel te bewerken die niet gebruikt werd in afwachting van het onderhoud ervan"; dat met die uitleg de juistheid en de ernst van de hem ten laste gelegde feiten niet in twijfel kunnen worden getrokken; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord een "eerste nieuw middel" ontleent aan schending van het beginsel non bis in idem; dat hij aanvoert dat hij door het vervalsen van een datumstempel en het gebruik ervan achtereenvolgens uit de dienst werd verwijderd op 5 september 1994, in het belang van de dienst werd geschorst op 6 september 1994 en afgezet werd op 23 december 1994;

Overwegende dat niet behoeft te worden onderzocht of het middel van openbare orde is zoals verzoeker betoogt; dat hem immers geenszins een tuchtschorsing opgelegd is, maar een schorsing in het belang van de dienst, na uit de dienst te zijn verwijderd gedurende de tijd die noodzakelijk was om het

voorstel van de onmiddellijke chef te kunnen goedkeuren; dat het middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat verzoeker een "tweede nieuw middel" ontleent aan onbevoegdheid van de steller van de bestreden handeling, schending van de artikelen 91 en 118 van het administratief statuut van de postambtenaren en van de rechten van verdediging; dat hij in een eerste onderdeel betoogt dat "de beslissing tot afzetting van 13 september 1994 die door de onmiddellijke chef of een andere hiërarchische meerdere genomen moet worden met toepassing van artikel 91 van het statuut van de post-ambtenaren, niet ondertekend is en niet aangeeft welke overheid ze heeft genomen; dat hij in een tweede onderdeel betoogt dat de bestuurder-personeelsdirecteur van de Post op 23 december 1994 beslist heeft hem af te zetten, terwijl "artikel 118 van het statuut van de Postambtenaren uitdrukkelijk aangeeft dat als "het advies van de commissie van beroep ongunstig is voor de verzoeker, de betwiste beslissing behouden blijft";

Overwegende dat het formulier "model 12" waarmee de afzetting opgelegd wordt, door de onmiddellijke chef van verzoeker ondertekend is, evenals de toelichting die er bijgevoegd is; dat het eerste onderdeel van het middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat artikel 3 van de bestreden handeling bepaalt dat "de voormelde persoon vanaf heden afgezet wordt" en inzonderheid als volgt gemotiveerd is :

" Overwegende dat de aan betrokkene opgelegde afzetting gehandhaafd moet worden";

dat het bovenvermelde artikel 3 aldus gewoon tot doel heeft het gevolg van het ongunstige advies van de

commissie van beroep vast te stellen; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een "derde nieuw middel" ontleent aan "schending van de artikelen 111, 113 en 118 van het administratief statuut van de postambtenaren, alsmede van de rechten van verdediging"; dat hij aanvoert dat "de leden van de commissie van beroep eenparig een advies uitgebracht hebben zonder evenwel het aantal stemmenden of de naam van de aanwezige leden op te geven of aan te geven dat de stemming geheim is, terwijl de samenstelling van die commissie van beroep bij het horen van verzoeker en de geheimhouding van de stemming van diezelfde commissie substantiële vormvereisten zijn waarvan de niet-naleving de onwettigheid van het advies tot gevolg heeft en zodoende de onwettigheid van de tuchtprocedure in haar geheel";

Overwegende dat het middel niets te maken heeft met de naleving van de rechten van verdediging; dat de aangevoerde bepalingen niet van openbare orde zijn; dat volgens artikel 118, § 1, derde lid, van het administratief statuut van de postambtenaren "de verzoeker en zijn verdediger kunnen kennis nemen van het uitgebrachte advies op de griffie van de commissie van beroep"; dat het middel kon worden aangevoerd zonder te wachten op de neerlegging van het administratief dossier; dat het niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tien augustus 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**